

"בנק המיזרחי" המשודר

התפטרותו של המישנה למנכ"ל שלמה עבאדי, הייתה בהלם את צמרת רשות השידור. עבאדי, מי שריכז בידינו את כל המערכת הניהולית, התקציבית והאירגונית של רשות השידור, מאס בתהליך הדילדול ההדרגתי של הרשות באמצעות קיצוץ התקציבים המתמיד, שהנחה שרהאוצר, יורם ארידור. לא עבר זמן רב מהודעת ההתפטרות של עבאדי, ובלישכתו של שרהחנינוך והתרבות, השר הממונה על רשות השידור, הוחלט שזו הזדמנות להקים התנחלות דתית בניהול רשות השידור ובשליטה עליה. המועמד שעליו הוחלט, כמחליפו

מתפטר עבאדי ואשתו במקומו, התנחלות דתית

של עבאדי, הוא בן ציון (בנצ"י) דל, יועצו של שרהחנינוך ונציגו בישיבות הוועדה המנהלית והמליאה של הרשות. שטח משותף לא יוחזר. סניגית ראשונה למינוי צפוי זה ראתה אור ביומון המפד"ל הצופה, שבה נמסר על מועמדותו של דל לתפקיד, השולט על משאבי הרשות ותקציבה. בלישכת שרהחנינוך היה ברור שמנכ"ל הרשות, יוסף לפיד, וי"ר הרשות, פרופ' ראובן ירון — לא יוכלו להתנגד למועמדו של המר. טרפוד של מועמדות דל עשוי לשבש את היחסים בין המנכ"ל והי"ר עם שרהחנינוך — כך שיהיה עליהם להיעתר ולבחור במומלצו. כמקביל יש גם שמרעה עקשנית בפרודורי בניין כלל בירושלים, שבו שוכנים משרדי הרשות, שיש בכוננת שרהאוצר, יורם ארידור, להציב בתפקיד זה את מועמדו, אם כי שמרעה זו מוסיפה שרהאוצר עשוי גם להסכים למועמדותו של דל, בתנאי שיתחייב לשתף פעולה עם פקידי החשב הכללי. על מועמדותו של דל למישרת המישנה למנכ"ל רווחת בימים אלה בדיחה בבניין כלל, על רקע ניסיון-הרכישה של הבנק המזרחי המאוחד את הבנק הבינלאומי. בקרוב תיקרא רשות השידור — "הבנק המזרחי המשודר".

יוסי לפיד, לביארי הצליח לצמצם את סמכויותיו של לפיד בניהול הרדיו עד לי מינימום. הוא גם קיבל לידינו את מיבנה חוסי ירושלים, השוכן ליד בניין הטלוויזיה יה ברוממה. שם עומדים להתחיל בחודש הבא בשיפוץ להתקנת מרכז-התיקשורת של הרדיו.

אישים בכירים בטלוויזיה טוענים כי לפיד העביר את קול ישראל לעמדת הבן המועדף של רשות השידור, ועומת הד טלוויזיה, שנדחקה לעמדת-נחיתות. לדעתי תם ידחו הישגיו של לביארי את הגדלת שעות השידור בצבע (כולל מבט).

פסקול

אינשטין על הגב

● בפורום החדשות דגו ראשי רשות השידור בכתבת-הטלוויזיה על לויית הדילים ההרוגים מהתאונה במעלה-אפריים. השאלה: האם מותר להביא באירועים מרגעים? מותרות רבה שוררת בי גי' צה"ל. לטענת אחד מאנשי הרדיו, משול הדבר למסירת מדור ביקורת-תיאטרון כי עתון של ילדי אחד משחקני הבימה ●●● ירידה המתמדת בהאונת הציבור לתוכנית 707 של גלי צה"ל, בהנחיית הזמר שלמה ארצי, ומעבר המאזינים לתוכנית השיר נות של רשתות קול ישראל, הביא את מנהלי גלי צה"ל להחזיר למיקרופון את כוכב ומייסד התוכנית, אלכס אנסקי ●●● לועדת-המיקרוזים למינוי מנהל חסי בת-החדשות בטלוויזיה שהחליטה שלא לבחור במנהל-חטיבה, הגיע המועמד הר יחיד למישרה, הכתב הוותיק צבי (צבה) גורן, כשעל כתפו תיק שעליו מודפס אלכס אנסקי. התורף שלו, ובגו ולא "האינשטיין של יפאן". מסכיב לתמונת האינשטיין היה כתוב בגרמנית: "ד"ש מאינשטיין, אם נוסעים מהר מדי לא מר דקנים..."

פיות, כפי שנהוג כיום, או קריינים באול-פן המופיעים על המסך, כפי שהיה קודם? לשאלה זו צורפו ההערות של פירוס הע-דפות הצופים. על סקר זה השיבו 593 מראוינים. מיספר שהוא לכל ידיעה רחוק מלהוות מידגם מייצג, מה עוד שהמראוינים הם מה ש-מכונה בעגת החוקרים: "אוכלוסייה יהודית עירונית בוגרת".

ניצחון לביארי

הידיעה הלאקונית בעיתונות בישרה שמנהל הרדיו, גרעון לביארי, חזר בו מהתפטרותו, וכי לביארי נמסרו סמכויות רחבות יותר, וגם נמצא פתרון לתביעותיו. האמת היא שגרעון לביארי לא זה ביל-בד שחזר בו מהתפטרותו, אלא שגם ניצח ניצחון מדהים את מנכ"ל רשות השידור,

מגישים ומגישות

מיני-שעוריה מתרחשת בימים אלה בקרב מגישי ומגישות מהדור רות כימעט חצות. לאחר ששני כתבים של מחלקת-החדשות, עוזי בירמן ואיתן ארנן, הודרכו לתפקיד של מגישה, נזעקה מבקרת רשות השידור רוממה אל"י ש"ב ויצרה מילכוד, המונע משני כתבים אלה להופיע על המסך. המילכוד: הודעה מינהלית, שי בישרה כי קרייניות מבט אינן משר-לימות את מיכסת זמן השידור ש-עליהן להגיש, ולכן עליהן להגיש גם את מהדורות כימעט חצות. בדומה לנושאים אחרים שבתוך בניין הטלוויזיה, הועבר נושא זה לבירור פנימי.

שידור

צל"ש

רד אליז אורון

● לון סלמה ולצוות שלו על הי-כתבה שתארה את הקרבות בהרי השוף, בהשבוע — יומן אירועים. באומץ-לב נדיר (לאחרונה) העז סממה לגלות את דעתם האמיתית של החיילים הקרביים ששרו את השיר, שפורסם לי-ראשונה בהעולם הזה: "רד אליז אוי-רון / קח אותנו ללבנון / נילחם בשביל שרון / ונחזור בתוך ארון".

צל"ג

שמונה וחצי איזוס

● למפיק המישר שמונה וחצי פלוס, אפרים ספן, שהצליח להפוך תוכנית תרבות משעממת, שהיתה משודרת לפני מהדורת מבט, לתוכנית תרבות משעממת עוד יותר, אחרי מהדורת מבט. הסרט הבנאלי של הבימאי משה אבני על הי-הכנות להצגת אמדאוס הצליח להעביר את אחרוני הצופים במירקע הישראלי לערוצים הירדניים. הצייתנות העיוורת של הנהלת הטלוויזיה ליו"ר ועדת-החתי-נוך של הכנסת, ח"כ אורה נמיר, בהגדלת זמן השידור של תוכנית זו, והסבתה לש-את-שיא בשידור, השיגו מטרה הפוכה: הפיכת הטלוויזיה הישראלית לדוחת-הר-בות.

חצי חיים

● למפיק ומגיש המישר חיים שכאלה, עבנוס אטינגר, שהצליח להפוך תוכנית בעלת-משיכה על חיי של העיתונאי הור-תיק שלום רוזנפלד למישר בעל-אור-רך גלותי, שהיה צורך לפצלו לשני מי-שר

מפיק ספן מטרה הפוכה

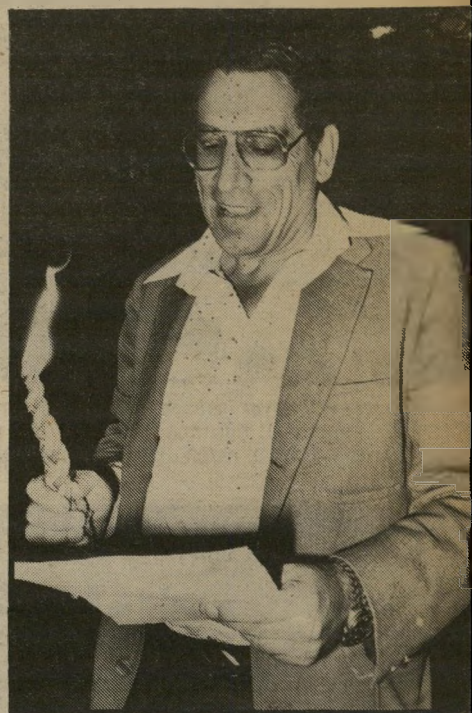
דרים, ששודרו בשני המשכים בשבוע שי-עבר, בעבר הרחוק, כאשר הטלוויזיה הי-ישראלית נוהלה באופן מיקצועי, אולס אטינגר לערוך ולקצר את מישרי חיי-שכאלה. עתה הצליח להפכם לאגרוטיפ-שלו על המירקע, תוך שהוא מייגע את הדמויות המרתקות וממית את חויגיותם, לפני שהוא מוסר להם את ספר-התוכנית.

מאחרי הקלעים

סקר ומוזון

ידיעה שפירסמו בימים האחרונים סוקר רניות הטלוויזיה בעיתונות היומית דוחה כ 41% מעדיפים שקופיות על קריינות רצף, הידיעה התייחסה לסקר שנעשה על-ידי המכון הישראלי למחקר חברתי שי-ש. הוא נערך בתקופה שבה הוחלפו קריי-גייהרצף בשקופיות. לנשאלים הובאה השאלה בנוסח זה: "ל-אחרונה הנהיגה הטלוויזיה הקרנת שקר-פיות, המביאות אינפורמציה על התוכניות שישודרו בהמשך הערב. זאת, במקום קר-ייניתי-רצף שנהגו לקשר בין התוכניות בשידור מתואלפן. האם אתה מעדיף שקר-

(המשך מעמוד 67)
העורך היום הוא מוכתר כפר האמנים בעין-הוד. אמר שאול: "איצה היה דמות נערצת עלי. הוא וטרופלדור". שאול מספר על איצה ממוש סיפור, שקרה בסוף שנות ה-50: "יום אחד מינתה העיריה את משה הלוי להיות מנהל העדלידע. אנחנו השגנו בלוק מיכתבים של עיריית תל-אביב וכתבנו לי-איצה בשם משה הלוי: אני, משה לוי, ממנה אותך כנציג האמנים לצייר סקיצות לתערוכה. נא להגיש כל סקיצה בנספר."

רחבעם זאבי יוסי-הולדת בחמאם

בגודל של 80 על 60. תאריך הבאת הסקי-צות ליעדן הוא...

יום אחד ישבנו בכסית, איצה הגיע מי-עין-הוד עם סנדר, והודיע לנו בשימחה כי אין לו זמן בשבילנו כי הוא הולך להראות למשה הלוי סקיצות של העדלידע. על המקום טלפנו למשה הלוי, הצגתי את עצמי כפסיכאטר של איצה, ואמרתי: "עוד מעט יבוא אליך איש קטן עם תמונות. תיזהר, האיש הזה הוא איש עצבני קצת. נכנס לו ג'וק בראש שהוא עושה סקיצות. תעשה טובה ותקבל אותו. זהו מעין דרך טיפולית שלי, כפסיכאטר. הלוי השיב בחיוב, אנהנו רצנו אל מול הבית, ודרך החלון ראינו איך הלוי יושב על כורסא בהבעה תיאטרלית. בעוד איצה מצגי לפניו את התמונות, הכי יפה זה שבעדלידע השתמשו בחלק מהסקיצות. כשסיפרנו לאיצה את הסיפור הוא לא האמין. עד היום הוא לא מאמין שמתחנו אותו".

כיום משמש שאול ביבר כמנהל מחלקת-האירועים של מרכז-ההסברה. בתוקף תפי-קידו זה הוא מפיק אירועים ממלכתיים ומוזון לאחרים. על אירוע אחד שאליו הוזמן הוא מספר:

"לפני כמה שנים הזמינו אותי לחגיגות יובל המושבה כינרת. בעודי על הימה, ראיתי מולי בקהל את אחד ממייסדי המר-שבה, כשראיתי אותו, נזכרתי בסיפור שאותו אני שומר כסוד מזה 30 שנה. עברתי עם עמ' חבר שלי בכרם של מושבה, אכלנו ארוחת-בוקר רצינית וישבנו לנוח מאחורי שדירת הברוושים. לפתע שמענו צעדים מתקרבים. ראינו את אותו המושב ממתקרב, ובהגיעו אל הבי-רושים הוא משלשל את מכנסיו ועושה את צרכיו.

"שנינו נאלמנו דום, היה לי את הפירה ביד, הכנסתי את היד מתחת לשורת הבי-רושים ודחפנו לו את האת מתחת לישבן. אחרי שגמר להביע את עצמו, שלפתי את האת חזרה, יחד עם מה שהוא עשה עלי. "החבר קשר את מיכנסיו, וכמו כל עובדי-אומה טוב התוכב כדי לבדוק את התור-צרת ולא ראה שום דבר, הוא עמד כמה דקות, שיחור מה קרה, הלך עשרה מטרים, נעצר, הסתכל אחורה הלך, כשהוא מנענע בחוסר הבהנה מוחלט. "באותו אירוע, כשסיפרתי לאנשי המר-שבה את הסיפור, האיש התגלגל מהכיסא מרוב צחוק ואמר: 'שלושים שנה אני לא מצליח לישון כי אני חושב כל הזמן לאן נעלמו צרכי!' "נראה גל